

VAN EEN KOUDE KERMIJ

Eenakter

door

ANKE STEFFERS

Met dank aan Toneelvereniging OONA te Hillegom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VAN EEN KOUDE KERMIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

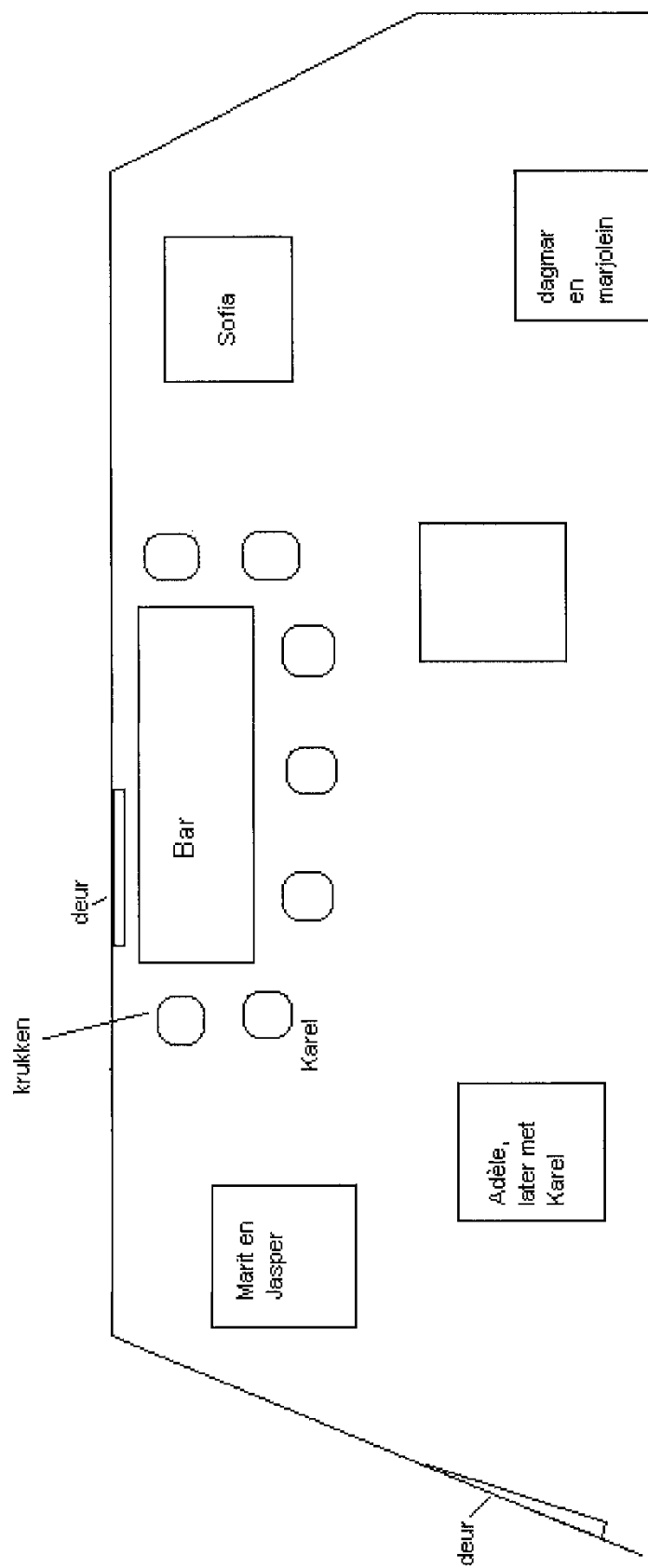
Rolverdeling

(grootte rollen staan op volgorde)

Man/Vrouw	Rol	Leeftijd
Man	Stefan: Barman/eigenaar van het café. Wil het zijn gasten graag naar de zin maken, erg vriendelijk en sympathiek	40-55 jaar
Vrouw	Marjolein: Vriendin van Dagmar. Heeft een vriend, maar vreemde relatie. Roddeltante.	25-40 jaar
Vrouw	Dagmar: Vrijgezelle dame, vriendelijk, sterke vrouw.	25-40 jaar
Vrouw	Adèle: Oude vrijster die erg pinnig overkomt, maar een zwak heeft voor sommige mannen	eind 40 eind 50
Man	Karel: Een vaste klant. Simpel, houdt veel van vrouwen, heeft een goed hart	50-60 jaar
Vrouw	Sofia: Een Ziener. Bijzonder mens die op zoek is naar positieve stralingen.	40-55 jaar
Vrouw	Marit: Moeder van een kind met een verstandelijke beperking. Niet echt aardig en nogal bot tegen haar kind.	35-45 jaar
Jongen	Jasper: Jongen met een verstandelijke beperking, die erg van ijsjes houdt. Maar heeft hij wel een handicap?	15-20 jaar

De rol van Jasper kan zeer gemakkelijk omgezet worden naar een meisjesrol.

In de tekst zult u een * vinden met de alternatieve tekst voor een meisje.

In de kroeg zitten enkele spelers al opgesteld. Het grote licht is aan. Aan de bar zit Karel. Stefan staat achter de bar en poetst glazen. Dagmar en Marjolein zitten aan een tafeltje (zie tekening). Geheel links, achteraf, zit Adèle. Ze drinkt een espresso en leest een tijdschrift.

GROTE LICHT UIT – LICHT GERICHT OP ADELE

Adèle: (*wenkt Stefan bij zich te komen*) Meneer, deze koffie is koud.
Stefan: (*zich van geen kwaad bewust*) Oh, is het echt zo, mevrouw?
Adèle: Nee, ik zit hier te liegen. Ik eis een nieuw kopje. Met warme espresso.
Stefan: Natuurlijk, komt eraan. (*wil weglopen*)
Adèle: Meneer, mag ik u wat vragen?
Stefan: Maar natuurlijk.
Adèle: U gelooft me niet, is het niet?
Stefan: Pardon?
Adèle: U denkt dat ik mijn koffie te lang heb laten staan, zonder hem aan te raken. Maar dat is niet zo. Ik heb hem drie minuten en twintig seconden geleden van u gekregen. Hij hoort dus nog niet koud te zijn.
Stefan: Daar heeft u inderdaad gelijk in. Ik haal een nieuwe espresso voor u.
Adèle: In de crisisjaren ging dat wel anders. Ik was toen net getrouwd. Met mijn eerste man. We zetten 's morgens een grote pot koffie van een paar scheppen koffie. En elke keer als we koffie dronken, warmden we het op boven onze houtkachel. Dat was gewoon smerig, maar we waren blij dat we het hadden. Het was echt vreselijk!

LICHT GERICHT OP ADELE UIT

(*Stefan loopt met het kopje naar de keuken en gaat af, Adèle leest verder in haar tijdschrift*)

LICHT OP DAGMAR EN MARJOLEIN

Dagmar: Ik was zo druk aan het kletsen dat ik zo die wc inliep. En je snapt; er stond natuurlijk een kerel net zijn hondje uit te laten. Ik keek hem, zijn hondje, dus recht aan.
Marjolein: (*lacht*) Echt weer iets voor jou, hè?

Dagmar: Nou, het ergste komt nog. Die kerel schrok zo erg dat hij zijn hondje direct de andere kant opduwde. En je kent mannen, die kunnen niet stoppen als de waterval stroomt. Tegen het zijwandje aan en zo zijn schoenen in. Ik heb me omgekeerd en ben, werkelijk waar, die schouwburg uitgerend.

Marjolein: En niet meer teruggegaan, zeker?

Dagmar: Ben jij mal? Stel dat hij me zou herkennen... Oh, ik wil er echt niet aan denken.

Marjolein: Hoe kun je dan ook missen dat het een herentoilet is?

Dagmar: Kletsen, hè? Altijd dat geklets. Dat leidt me af. Te vaak! (*wacht even*) Maar... eh... hoe zit het nu met jou en Frank?

Marjolein: (*verlegen*) Ik geloof wel dat ik verliefd ben. (*glimlacht*)

Dagmar: Nou, dat is wel duidelijk. Je straalt helemaal. (*op de achtergrond loopt Stefan met een nieuwe espresso naar Adèle toe en knikt haar toe, waarna hij terugloopt*)

Marjolein: Ja, maar soms doet hij zo... zo... anders. Dan herken ik hem even niet meer.

Dagmar: Wat bedoel je?

Marjolein: Nou, hij is soms zo driftig. Als iemand hem per ongeluk aanstoot, kan dat al kortsluiting maken in zijn hoofd. En dan begint hij te meppen als een bezetene.

Dagmar: Zomaar uit het niets?

Marjolein: Ja, je ziet het echt niet aankomen. Zoals laatst in de bar...

LICHT GERICHT OP DAGMAR EN MARJOLEIN UIT – LICHT OP KAREL AAN DE BAR AAN.

Karel: (*tot Stefan*) Ik zag d'r daar staan. Leunend over de brugrand. Kontje naar achteren. Je kent het. Dus ik ga achter d'r staan, ken me net inhouden om me handjes om dat kontje van d'r heen te leggen, draait ze zich om. Kijkt me recht in me ogen aan. Je had d'r gezicht motten zien. Als een engeltje zo fijn. Haar lippen, rood doorlopen, haar neusvleugels ietsjes omhoog, die flonkerende oogjes; oh Stefan, ze was zo prachtig mooi.

Stefan: En toen sloeg ze je op je smoel en ging ervandoor?

Karel: Nee, nog veel beter. Ze gaf me een knietje in me handeltje. Maar op zo'n manier, dat ik er... (*laat Stefan dichterbij komen*) dat ik er eigliks een beetje opgewonden van raakte. (*weer luider*) Stefan, ze wil me!

Stefan: Karel, een knietje betekent een afwijzing. Een harde ook.

Karel: Nee, ze deed het zo gracieus, zo lieflijk. Het was echte liefde.

Stefan: Wat wil je? Ze schrok zich een ongeluk. Ze had je veel harder willen raken, maar was zo van slag dat ze de kracht nog niet gevonden had.

Karel: Man, je was er niet bij. Anders begreep je me. (*neemt slokje van zijn biertje*) Ik ga zo weer effe kijken. Misschien staat ze d'r wel weer.

Stefan: Ja, moet je doen. Dan kan de politie je direct inrekenen.

Karel: Ik weet zeker dat ze terugkomt. Om me te zoeken.

Stefan: Karel, je bent getrouwd. Word eens volwassen!

Karel: Nie vergeten, hè. Voor elke persoon op de wereld is er een perfecte wederhelft. En ik mag Yvon graag, hoor. Ze is een goede vrouw voor me, maar ik weet zeker dat er ergens een betere rondloopt.

Stefan: Blijf dan maar lekker zoeken! (*loopt bij Karel weg richting de dames Dagmar en Marjolein*)

Karel: Ze is perfect. Van top tot teen. Als ik 'r zie, daar bij die brug, dan... dan...

LICHT OP KAREL AAN DE BAR UIT – LICHT AAN OP DAGMAR EN MARJOLEIN

Marjolein: ... dan weet ik niet of ik wel bij hem blijf. Hij... (*kijkt Stefan aan en stopt met spreken*)

Stefan: Waar kan ik jullie mee helpen, dames?

Dagmar: Een kopje thee voor mij, graag.

Marjolein: Ik een droge, witte wijn, alstublieft.

Stefan: Natuurlijk, komt eraan! (*loopt weer naar de bar*)

Dagmar: Kun je het niet voor elkaar krijgen hem op zo'n cursus te krijgen? Over zelfbeheersing en zo.

Marjolein: Hij zegt zelf dat er niets met hem aan de hand is. En dat anderen het altijd uitlokken.

Dagmar: Dan moet je hard zijn. Zeggen dat hij er iets aan moet doen of dat je anders bij hem weggaat... (*op de achtergrond pakt Adèle een hangertje tevoorschijn en opent deze*)

Marjolein: Maar hij is zo lief voor me. En zo romantisch. Je raadt nooit wat hij gisteravond tegen me zei...

LICHT GERICHT OP DAGMAR EN MARJOLEIN UIT – LICHT OP ADELE AAN.

Adèle: (*bekijkt hangertje*) "Tot de dood ons scheidt!" (*snikt*) Jij was het echt voor me. Je mocht niet weggaan. Dat verdiende ik niet. Ik

was goed voor je; kookte elke avond voor je, masseerde je voeten, liet het bad vollopen, gaf je al mijn liefde... Maar het was niet genoeg. Als die trut van een Fleur niet op zijn pad was gekomen, was hij nu nog bij mij.

LICHT OP ADÈLE UIT – GROTE LICHT AAN

(de deur gaat open. Sofia komt binnen. Ze draagt kleurrijke kleding met veel slierten, kralen en lagen over elkaar. In het midden van het café gaat ze op de grond zitten en voelt aan de grond. Alle aanwezigen kijken haar aan. Daarna staat Sofia op en loopt naar een tafeltje toe (zie tekening decor). Voor ze gaat zitten, sluit ze even haar ogen, haalt diep adem en gaat dan, zeer zwierig en sierlijk op een stoel zitten)

GROTE LICHT UIT - LICHT OP ADELE AAN

Adèle: Gelukkig ben ik niet de enige die even niet weet wat ze moet doen... *(Stefan komt bij Adèle staan)*

Stefan: Is de espresso nu wel naar wens?

Adèle: Pardon?

Stefan: Is uw koffie ditmaal niet koud?

Adèle: Geen idee, ik heb er nog niet van geproefd. *(sprekend over Sofia)* Wie is die vrouw daar?

Stefan: *(kijkt richting Sofia)* Geen idee. Ik heb haar hier nog nooit eerder gezien.

Adèle: Zoek het voor me uit!

Stefan: Pardon?

Adèle: Ga het vragen!

Stefan: Maar...

Adèle: Meneer, u bent een echte waard of u bent het waard-zijn niet waard.

Stefan: Ik... *(laat hoofd hangen)* Ik zal kijken of ik het kan ontdekken. *(gaat bij Adèle weg, richting Sofia)*

Adèle: Ik wil het gewoon weten. Is dat zoveel gevraagd?

LICHT OP ADÈLE UIT – LICHT AAN OP DAGMAR EN MARJOLEIN

Dagmar: Ik vind van niet. Als hij je voor zich wil houden, zal hij dat toch wel moeten laten blijken. En niet alleen in zijn zeggen, ook in zijn daden.

Marjolein: Hij koopt bijna elke week een cadeautje voor me.

Dagmar: Dat is afkopen, dat is geen echte liefde.

Marjolein: Jawel hoor. Hij koopt echt de dingen die ik mooi vindt. Erg kostbare dingen ook.

Dagmar: Afkopen dus!

Marjolein: Dagmar, ik houd van hem. En hij van mij.

Dagmar: Marjolein, denk na. Blijf helder. Je kent hem pas twee maanden. En als hij bij elke irritatie gaat slaan, dan weet je dat hij met jou... (*slikt woorden in*)

Marjolein: (*valt aan*) Ja, zeg het maar, hoor! Zeg maar wat iedereen zegt, die ik over hem vertel. Kom maar op, ik ben er inmiddels aan gewend.

Dagmar: Hij heeft het dus nog nooit gedaan...?

Marjolein: Nee, natuurlijk niet. Hij houdt van me. Dat weet ik zeker.

Dagmar: Lieverd, als je er zo zeker van bent, wie ben ik dan om je tegen te houden?

Marjolein: Inderdaad. Het is mijn schat, niet de jouwe.

Dagmar: Wil je nog iets drinken?

LICHT GERICHT OP DAGMAR EN MARJOLEIN UIT

(Dagmar probeert vanaf nu tot haar volgende tekstbeurt contact te maken met Stefan, ze praat wel door met Marjolein)

LICHT OP SOFIA EN STEFAN AAN

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto